

Karin Platou

Fra Kaasvangen til Luftkastellet

– tidlig turisme i Lomsjødalen

Oversiktsbilde over dalen tatt fra Pustuthøyden. (MINØ.46668)

Lomsjødalen ligger mellom Folldalsveien og Savalen og dit kom turistene allerede i 1879.

Min familie fra Elverum kom som de første til Lomsjødalen.

Fra skyldssettingsforretning i 1878 siteres:

Den 13. desember 1878 var undertegnede

af Fogden opnevnedede lagrettesmænd samlet på Thingstedet Sørhus for, efter forlangende af Sagfører Fredrik Christiansen m fl., at skyldsette en af Avle Hansen Kaasin afkøbt og i Lomsjødalen beliggende Sæter, der herefter ønskes kaldt "Luftkastellet" Anførte Sæter, "Luftkastellet", som ved denne forretning skal fraskilles ovenfor beskrevne Eiendom og

Skyld, har følgende Grænselinjer: I Nord til Gunder Olsen Tronsmoens og Gunder Larsen Stortorhaugens (Follien) Sætervanger. I Syd til Halvor Olsen Brandvolds Sætervang samt i Øst og Vest til Havnegangen.

De som undertegnet var:

Johan Larsen Steien, Thore Arnesen Steien, Ole Pedersen Randmælen, Lars Olsen Næstebyjordet.

Kjøbekontrakt

Selve kjøpet fant sted 28. august 1878. Da ble kjøpekontrakten utstedt til Overrettssagfører Fredrik og August Christiansen, Hans Dørum og Otto Aakrann. Salgssummen var kr 300.

Fredrik og August Christiansen fra Elverum, var onkler til min farfar. Sammen med vennene Otto Aakrann og Hans Dørum, også fra Elverum, "fant" de altså Lomsjødalen i Lille-Elvdalen og kjøpte i 1878 sommerseteren til gården Kåsen. Kåsen ligger ved RV 3 noen km fra Alvdal sentrum. Mot slutten av 1800-tallet kom 3 familier fra Oslo. De var venner og bygget seg store hytter litt opp i åssidene øst, syd og vest for Lomsjøen. Hyttene heter: Lühnenschloss, eies i dag av Finn Berntsen fra Tønsberg, Pustut eies i dag av Henrik Reimers fra Oslo og Nyseter eies i dag av Morten Manner fra Oslo. Ved Ørvangen, nærmere Savalen, kom det også en Oslo-familie på samme tid og satte opp en hytte. Det var familien Delphin.

Ola Jonsmoen skriver i et kåseri holdt på et seterstevne i Lomsjødalen 1995.

Bygdafolk og byfolk, framande menneskje og heimehørande. Her har Arne Garborg gått, her møtte man den kjente litteraturfors-

karen Fransis Bull og direktøren på Folke-museet på Bygdøy, Hans Jacob All. Her ferierte operettetenoren Ivar Cederholm på Bakkengvangen. Her var ekspedisjonssjefar og direktørar, advokatar og millionærar, Norges første kvinnelege byrettsdommar i grøn fjellhatt og utvaska anorakk (min gammel-tante Valborg). Her var artistar, biletkunstnarar og skodespelarar.

Fra verandaen. Foran fra v.: Valborg Platou, Dorri (tjenestejente), Ragnhild Platou, Lill Lieblein. Bak: Mette Marie Platou, Ninna Platou. (MINØ.46482)

Bortsett fra årene 1900 til 1904 og fra 1906 til 1933 har vi dagbøker fra første dag på Luftkastellet i 1879 og frem til i dag. Noen dager i 1905 er ganske inngående beskrevet og supplert med fotografier.

Det er vel først og fremst tiden fra 1879 og fremover, som er av størst kulturhistorisk interesse og verdi. Det er denne tiden jeg forteller om. Innimellom siterer jeg litt fra dagbøkene fordi det gir et godt bilde av hvordan de levde. Muntert og humoristisk er det skrevet, men også veldig høytidelig og vanskelig å lese på grunn av datidens

skrivestil. Flere av de første eierne var jurister og juss studenter, noe som preger språket og formen. Dessverre er det mange sider i dagbøkene jeg ikke har klart å "oversette".

Noble mænd fra 1905, ytterst til høyre Carl Nicolai S. Platou (min farfar). (MINØ.48474)

I den første dagboken står det innledningsvis:

Optegnelse om hva der hver Dag maatte passere fra Luftkastellet under Eiernes, enten samlede eller særskilte, Ophold. Enhver Gjæst befales Herved i nærværende Bog at indføre sit Navn med nogle passende Ord.

Sitat fra de første dagene:

Lørdag den 5. juli 1879 ankom samtlige Luftkastellets Baroner for første gang til sit Herresæde, før kalled Kaasvangen.

Efter at huset var taget i Øiesyn, heisedes flagget kl. 10 Formiddag, hvorpaa August og Hans begav sig ud på Lomsjøen for at skaffe fersk fisk til den første Fæstmiddag

De tala nok paa det, men det vart ikke noe ta det. Der oppnaaedes intet andet Resultat for disse Herrer end en vaad Trøie, og de hjemmевærende, Fredrik og Otto, var derfor nødt til at servere hva Huset formaaede.

Det var naturligtvis ikke rart, men det no-

teres her for at Efterverdenen kan få et svagt Begreb om med hvor lidet man kan la sig nøie "naar Hjertet er glad".

Menu:

*Gaaselever med Trøfler – Fransk Sherry
Boeuf a la mode avec Speilæg - Pouillac
(Bordeaux vin)*

Kjeks — Andersgaard madeira

Det var som Enhver vil indse ikke stort, men det var nok af Alt og udmerket tillavet af Under – og Overkok, de foran nævnte hjemmевærende Herrer.

Under Maaltidet herskede en belivet Stæmning, der ved hver Skaal fik et forhøiet pæg.

Som opvartende kavaler fungerede Anders Nyhus. Under Overopsigt av Otto, optrådte han slig at han til sidst vandt samtliges Tilfredshed.

Utmærked Kaffe serveredes derefter af Kaffe-kogeren Simen Gjelten, (Simen Steien) der deltog i Nydelsen af sit eget levenement,

August fandt det for en Gangs Skyld nødvendig at hvid Curacau, efter Doktorens Recept opblandet med cognac, kunde intages i tilbørlige Doser.

Det var adskilligt som taleder for en mid-dagslur ovenpaa dette Maaltidet, men da Tiden var knap maatte man atter ud på Fiske, men heller ikke denne gangen blev det udbytte.

Kvelden var tydeligvis så hyggelig, så tanken på å invitere til "Ball" oppstod.

Sitat: Hurtig som Tanken kom, blev beslutningen udført, idet Fredrik kommanderede Anders Nyhus til at gaa ud og invitere "hele Dritten" og Otto besørgetes Lavningen av en Bolle-puns.

Snart samledes Store og Smaa, Unge og Gamle; de kom i Flok og Følge med Spillemanden, MalenaKnut, i Spidsen opover Sætervolden og det var en Glæde at se selv de

værdige gifte Baroner more sig med det Skue som fra Verandaen udbredte sig for deres Blikk.

Dansen gikk snart livlig efterat Ballet af samtlige Baroner og Byggmesteren var aabnet med en vals hvorunder August førte Anne fra Røros, Fredrik Marit, Hans fornuftige Marie, Otto Ingeborg no. 3 og Byggmesteren Ingeborg 2. Aftenen tilbragtes under meget Jubel.

Klokken var imidlertid bleven mange og Spillemande lidt paa en Snurr hvorpå Fredrik kl. 12 takkede selskabet for nærværenden og ønskede samtlige velkommen igjen en anden gang hvilket de utvilsomt vilde.

Forinden selskabet afsluttes spilledes der op en Springdans, efter hvilken Otto med Marie og Doktoren i hvid Sommerfrak og Sydvest – fabelaktig lik Hellig Olav - med Anne fra Røros, dansede rundt Flagstangen til stor Moro for August og Fredrik der på verandaen iakttog dansen.

Slik forløp lørdag 5. juli 1879, de nye eiernes første dag på Luftkastellet.

Tidlig neste dag prøvde de fiskelykken på Savalen.

Simen Gjelten var rorkarl og det blev nok til en middag. Rorkarlen ble invitert til fiskemiddagen.

Spiseseddelen lød:

Seval Ørret stegt á la Fløde ——— Pouillac

Mørbrad de Thorne ——— dobbelt øl

Kjeks avec corned beef ——— sherry

Ingeborg 2 og 3 hadde invitert seg selv til kaffe denne dagen, så:

Af Hensyn til de væntende damene serveredes det ikke Curacau, hva der for Stemningens skyld heller ikke var nødvendig. Denne, Curacau, kom derimot godt med da damene kom til kaffe.

De visste å more seg. Sætra ble ofte

pyntet med kulørte lykter, de sendte opp fyrverkeri fra verandaen, de sang og diktet. De holdt lange taler og skålte for den ene og den andre.

Slik var den siste dagen av deres første opphold:

Formiddagen tilbragtes for største delen med at ligge paa Græsbakken og dels at stirre op mod den klare Himmel, dels se bortover mod Rondernes snedækte, spidse Topper. Når solen spillede på sneen derborte og Luften er klar, er det et deiligt Skue. Det var så stille på Sætervangene omkring, der var ingen Lyd som afbrød den stille Søndagsfred som naturen hvilede i.

Efter aftensmåltidet den dagen erklærde Georg at nu var det pjoltetid. Skåler ble drukket og ingen ble glemte.

I tillegg til å fiske og ligge på gressvolden, rakk de også en tur på toppen bak setra. Denne ble døpt Luftkastelhøiden – i dag Lomsjøvola.

Oppsummering av været de første dagene viste 10 grader som høyeste og 6 grader som laveste temperatur. Vaarfrak og Ulster skapte jevn temperatur.

Eierskapet frem til i dag

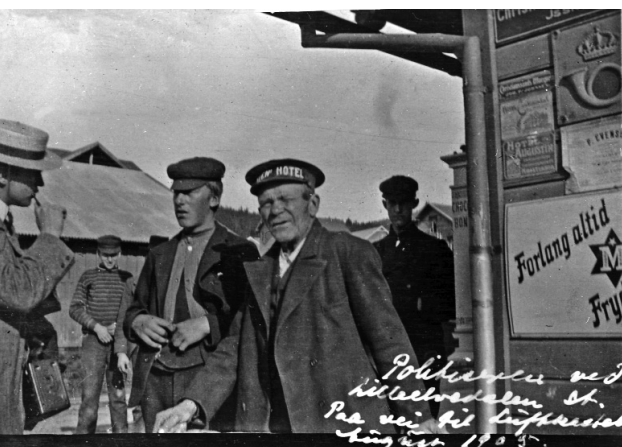
1879 Kjøpt av forannevnte "herrer" fra Elverum. 1898 Fredrik Christiansen kjøpte ut sine medeiere og ble eneier. 1904 Fredrik Christiansen overdro sætra til sin søsters 3 barn: Carl Nikolai S. Platou (min farfar), Valborg S. Platou og Caroline S. Platou. 1963 Disse overdro setra til min far, Carl Ludvig og hans bror, Christian Fredrik. Onkel Christian Fredriks to døtre, Sidsel Kvaaalen og Astri Platou, og jeg er eiere av Luftkastellet i dag.

Livet på Luftkastellet

Interessen for jakt og fiske (og kanskje friluftsliv forøvrig) var nok den viktigste årsaken til at de kjøpte Kaasvengen. Jernbanen kom jo i 1877, så det gjorde det rimelig greit å reise fra Elverum, men reisen var lang nok likevel

Avreise i lia. (MINØ.46671)

På Lille-Elvdal stasjon. (MINØ.48476)

Det fortelles om eieren av Pustut at han hadde sin egen trille stående på Dølplassen og ble hentet i den på Stasjonen. Da min far begynte å være der, hendte det at de syklet til og fra Oslo.

Sent og tidlig fisket de og i all slags

vær. Utbyttet varierte meget, for sjøen ble til tider kalt "Tomsjøen", men de har da også tatt store fisker – den største på 3,5 kg tatt i 1893. De fisket på Savalen, eller Sevalen som de skriver. Hele dagen kunne de tilbringe der, bare avbrutt av noen hvilepauser på land med mat og litt søvn før de igjen bega seg ut på sjøen. Den lokale Iver Gjelten visste hvor fisken stod og det var mellom hvitstenen og Siviloset.

Mange som drar ut båt på Savalen. (MINØ.46673)

Gjestfriheten var stor og de dyrket det sosiale livet i fulle drag. De hadde stadig besøk av budeiene på setervangene og gjorde ofte gjenvissitt. Jevnlig omgang med folk på de nye hyttene var det også. Spesielt er nevnt Halvorsen på Pustut, likeledes Professor Guldberg som bodde ved Savalen.

Ankomst 11. august 1888. Selskabet bestod af H.F Reimers, O. Mørch, Otto Aakrann og F. Christiansen, hvilke sammen med en hel Del Andre havde fejret F.C's Fødselsdag paa Gaarderbakken i Elverum (F.C bodde der) og derfor høilig tiltrængte en afkjølende Friluftskur på Fjeldet. Den første Dag blev alligevel temmelig varm, da prof. Guldberg havde inviterdt hele Kompaniet til Mid-

dag i anledning af sin Fødselsdag. Menuen udsøgt, Vinene ligesaa. Reimers drak vist for meget Curacau, thi han hørtes senere konversere Engelsmanden Mr. Fison paa et Sprog som han selv tillitsfuldt antog for at være Engelsk, men – dog nok herom.

Vi stolprede hjemover om Aftenen i Mørke og klarede de vanskelige Punkter noksaa pent, naar undtages F.C som knækkede sin Paraply og mistede sin Lorgnet ved Overgangen af en Bæk (Lomsjødalsbekken.

Torsdag d. 16. August 1888, Indpakning (de stengte sætra) under Afsyngelse af den rørende Afskedssang: "Lebt wohl du altes Hans".

Mathilde Christiansen, søster til min oldemor. Lomsjøvola 1913. (MINØ.46485)

Når de ikke fisket eller jaktet, gikk de på toppene rundt sjøen – på Lomsjøvola og Svartli. Det er notert i en av dagbøkene at de besteg Tronfjell allerede i 1882 og i 1892 besteg Anna Hagerup Lomsjøvola og Svartlifjeld – kanskje som første kvinnelige turist? Bilder fra albumene viser kvinnelige slektninger m.fl.på Lomsjøvola i 1913 i lange skjørt, bluser med høye krager og knappestøveler.

Mat og godt drikke, sang, lyrikk og

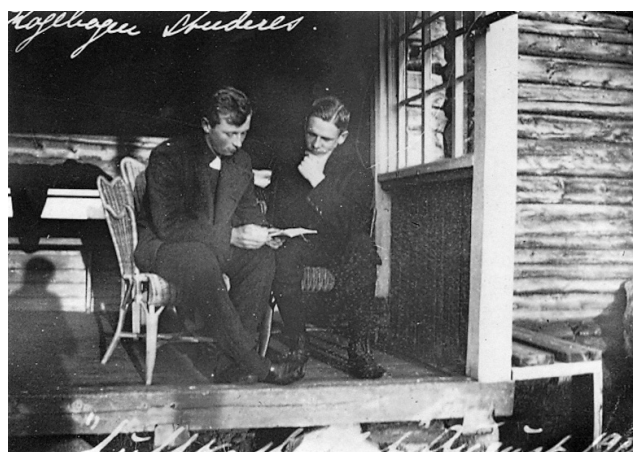
kortspill var som sagt viktige ingredienser i hverdagen.

Fra 1879 til rundt århundreskiftet, var "gutta" selv kokker – assistert av folk fra bygda, også menn. De unge herrer tok seg god tid til både å lage og nyte gode middager.

Sommeren 1905 tilbragte min farfar og fem venner ni livate dager på Luftkastellet.

I hytteboken står det:

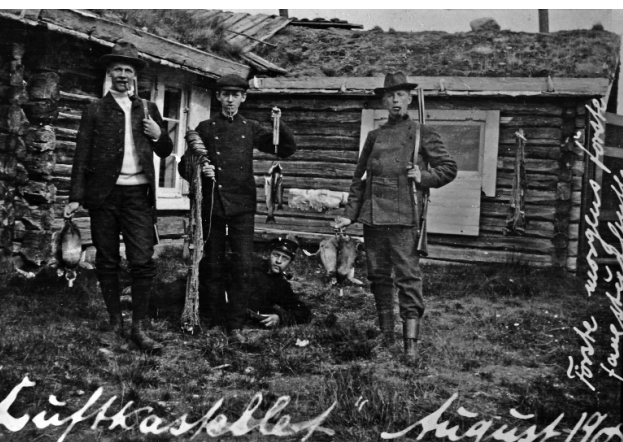
Den 17. august ca kl. 6:45 ankom "Baroniet Luftkastellets" eier Carl Nicolai S. Platou med sin fætter Øyvind Christiansen til dette herlige sted. Begge pr. cycle.: De øvrige af vort ligesaa elegante som aandrige selskab – d'herrer stud.med Thormod Sommerfeldt, stud.jur Trygve Fjeld Halvorsen og stud. Jur.Wilhelm F.K. Christie – ankom ved ca 8-tiden. Delvis pr. bygdens heste, delvis pr. apostlenes. Da de tre sistnevnte herrer kom over høidedraget i Syd, frydedes vore let rørlige hjerter og fylledes af en hidtil nedsten ukjendt eiendommelig og varm følelse over det skue som viste sig for vore forventningsfulle Blikke. Thi se, - på "Luftkastellet" vajede det norske Flag i egen majestæt. (vi er blit lidt patriotiske efter d.13. ds.)

Kogebogen studeres.

Flagget er heist.

Jegere. (MINØ.48483)

Til velkomsthilsen blaaste de brave herrer, baronen og hans fetter, på lur og hilste med flagget. Glæden var stor over at sees. Velkomsskaal ble drukket på verandaen og mens de øvrige istandbragte et delikat Aftensmaaltid, drog Sommerfeldt og undertegnede ud paa Lomsjøen hvor vi havde seet ænder. Bilde nr. 48483 jegere (1905)

Da vi kom tilbake ventet os et aftensmaaltid som ikke var for "katter". Bilde ved bordet Efter denne virkelige nydelse, plantede vi vore piber i munden og satte os magelig til rette paa verandaen for at beundre den herlige aftenbelysningen. Men den forslagne "baron" (min farfar) var en Kjender af

Krydderiers betydning og nytte, og denne gang bestod Krydderiet i en likør med en duft af rosenolje, en smag som nektar og en svulmende fylde – ja kort sagt: den lagde sig som bomuld ved hjertet.

Paa dette passende tidspunkt blev vor vert "baronens" skaal drukket og vore overstrømmende følelser blev tolket i de vakreste ord i vuggende rytmer; øiet blev vaadt, stemmen blev sprød – Og i denne ligesaa rørende som høitidelige stund, afbrændtes et praktfullt fyrverkeri af stor virkning og under stor begeistring og tilslutning fra samtlige.

Men aftenvindens var sval og trods aftenhimlens dæmpede farvespeil og Rondanes kogende tusmørke, blev vi drevne ind til peisen. Veden sparket og knitret. Bilde ved peisen

Men ogsaa ild er forgjængelig – Litt motion gjør godt før sengen. Hvilken jubel da der ute var det herligste maaneskin. Mennesket udtrykker undertiden sin glæde ved dans – saa gjorde og vi. Dessuten gjordes nogle forgjæves forsøg paa at naa flagstangens top. Vi havde nok oppgivet for meget af vort slægtskap med de yndige væsner – aberne. Imidlertid – man begav sig paa taget af "kastelet" og iakttog diverse stjernebilleder. Idyllen var nær da stumper af Gluntarne blev afsunget.

Sønnen meldte sig og kort efter laa hele kompaniet nedsunket i bløde tepper. Som man ser – fra den ene nydelse til den anden, fra det ene godet til det andet.

PS lykkelig blir Baronessen paa Luftkastelet.

Søndag 20. VIII – 1905 var deres siste dag i dette oppholdet:

Dagens Motto:

Fæstfrokost, Fæstmiddag, Fæstaftensmad, Fæstbelysning, Fæst.

Mange er de menyer som er gjengitt i dagbøkene hvor fisk eller fugl var hovedrett. Ja, jeg sier hovedrett, for det

var som regel 3-retters middager. Ananas, melon, puddinger og ost nevnes som desserter, og det manglet ikke på drikkevarene. Man må vel si at dette var datidens Røkke.

På verandaen. (MINØ.46529)

Tiden går og mange er de som gjester på Luftkastellet.

Mine gammeltanter Valborg og Ninna "regjerte" på Luftkastellet fra 1910 – til ca. 1950. De kjøpte tjenester fra bl.a. Kari Hauen til å pynte og vaske for seg og hun forteller at tante Valborg var en meget streng "arbeidsgiver". De hadde med seg kokke som stelte for dem hele sommeren.

Til hytte nær Alvdal

ønsker 5—6 pers. hjelp i juli—aug.
Må kunne lage mat. Fri reise og
opph. + 35—40 pr. uke. Henv. med
att. til Platou, Holtegt. 25, Oslo.

Det står en bjelle på bokhyllen i stua. Den ble brukt til å plinge på kokka. Gamle oppskriftbøker viser at de bakte både brød og kaker, leverpostei og gode

Dorri. (MINØ.46481)

desserter Arbeidsdagene må ha vært lange og varme for kokkene; Marthe Mostue og Dorri. Melk, egg, fløte, smør ble kjøpt på setrene.

Bersvend Brandvoldsen (Eggen) var nærmest å regne som vaktmester på Luftkastellet fra tiden da mine gammeltanter overtok. Han åpnet hyttene før de kom, hentet og brakte folk og bagasje i Follien, sørget for ved og snekret når det var nødvendig. I påsken sørget han for å åpne lemmer og fyre slik at

Transporten er klar. (MINØ.46491)

det var en god lunk i hyttene når de kom. Senere var også Gunnar Nymoen fast skysskar. Det hadde glede av hverandre – en god harmoni mellom bygdefolk og byfolk.

Servicen i Lomsjødalen var bedre før: da kom fiskebil og grønnsakebil, på Jonsmoen og Follsund var det telefon, og melkebil tok med aviser, pakker, matvarer og bagasje. I dag må alle ha bil og mobiltelefon.

Familie og venner i alle aldre hadde lengre eller kortere opphold på Luftkastellet.

Min far var nr. fire i en søskenflokk på ni og de ble i sannhet sendt til seters for å gjøre seg fete, ”tvangsforet” med fløte og smør. De ble godt traktert og passet på av sine tanter Valborg og Ninna. Min farmor var på Luftkastellet fra tid til annen, men min farfar var en meget sjelden gjest.

Den gang som nå er været et gjennomgangstema i dagbøkene. Ikke sjelden var det minusgrader. Snø i juli forekom også den gang. Den første påsken noen var på Luftkastellet var i april 1933. Da var det 11-12 varmegrader enkelte dager. Regnet gjorde det også. Men med værslaget skjærtorsdag, kom minusgradene.

Et par korte utdrag fra dagbøkene. I 1935 tok Valborg rutebil til Dalholen for å bestille et rose malt utskåret skap hos Olav Dalen.

I 1939 hadde Valborg tatt med en ny batteriradio. Da min far og broren hadde hentet det ettersendte batteriet på Grimsbu, fungerte radioen strålende. Den forlystet dem med musikk fra alle Europas land og nyheter fra både Oslo og utlandet.

Sommeren 1942 var det svært van-

skelig å få reisetillatelse til ferieturer. De måtte bruke både fantasien og bekjente for å komme i vei. Reisen tok flere dager og gikk via Lillehammer – Enden – Straumbu – Stadsbuøien – Folldal – Follien. Velsignet å være borte fra Oslo og ikke se tyskerne skriver onkel Christian i dagboken.

Bøndene her oppe er alle snille og hjelpsomme, så vi lider ingen nød. Alvdal er et herlig gjestfritt sted hvor befolkningen dessuten alle har en udmerket innstilling og er snille og hjelpsomme.

Lørdag den 25. juli heiste vi flagget for første gang på bror Carls (min farfar) fødselsdag og sendte ham et telegram til Grini i håp om at det vilde bli ham tillatt å ta imot det.

Søndag 2. august var vi på fødselsdagsvisitt hos Goletta Borsen som fylte 70 år. Stort traktement: kaffe med jønnbrød og krummer, kringle, tebrød og honningkake og til slutt chocolate med skårne smørbrød og bløtkake. Ingen rasjonering den dagen.

Onkel Christian var student under krigen og avtjente ”nasjonal arbeidsinnsats” på Jonsmoen.

I august 1943 var min tante Ruth og hennes mann Thor og deres sønn (5 år) på Luftkastellet. Onkel Thor var offiser. Onkel Christian kom fra Oslo og fortalte dem om begivenhetene i Oslo, bl.a. om arrestasjon av samtlige fastlønte offiserer og at huset deres i Oslo var forseglet av norsk politi. De fant at det ikke var trygt å være i Lomsjødalen lenger enn høyst nødvendig. Etter diverse avledningsmanøver, i fall noen skulle lete etter dem på Luftkastellet, dro de alle sammen til Mikal Brandvolds seter i Garvikåsen. Onkel Christian mente de ikke var trygge der heller,

Luftkastellet i 1916, fra Follsundvangen. (MINØ.46477)

så i samråd med folket på Jonsmoen, fikk de losji på Bjørkengsetra eller Gragodtvangen nord i Savalen. Christian og sønnen til Bjørkeng fulgte dem dit. Christian dro tilbake til Luftkastellet og skulle ta med resten av bagasjen innover dagen etter. Jonsmoen tilbød seg å ro den over Savalen – en lang tur. Etter noen dager dro tante Ruth og onkel Thor videre.

Denne krigssommeren ble Christian godt kjent med bl.a. Esten Hauen, Ingar Borsen, Erling Kjeldsen, Tore Westgård og flere. Hver helg spilte de bridge – noen ganger til kl. 5-6 om morgenen. Det var fast takst om lørdagskveldene at Esten Hauen kom innom

med et bredt smil. Det betydde at han enten ville ha fylt litt tobakk i snadden eller spille bridge, helst begge deler. Med et stort bål på peisen, et par drammer og nok tobakk, litt grammofonmusikk og bridge, ja, da likte disse karene seg.

I dagboken skriver Christian: *Tiden har aldri falt meg lang og det kan jeg takke bøndene for. Gjennom arbeid, fiske, og kortspill, gjennom spøk og alvor har jeg lært dem å kjenne på en helt annen måte en før.*

Det er mange flere historier å fortelle om livet på Luftkastellet, men det får være.

Til slutt litt om bygningene

Som sætre flest, hadde Kaasvangen skjæle, matsu og sætre.

På slutten av 1890-årene ble det bygget peisestue og kjøkken i tilknytning til hovedhuset. Omtrent på samme tid ble det også satt opp et eget sovehus. Arbeidet ble utført av folk fra bygda. I 1934 ble Nystua oppført av Bersvend Brandvoldseng og Per Lykkja. Her er det peisestue og kammers.

Det har alltid vært viktig for oss å bevare setra slik den var opprinnelig. Det betyr at det er gjort få endringer både ute og inne. Av bilder fra 1905 (46479 og 46480) ser vi møbler, åklær og bilder. Slik ser det også ut i 2008.

Fremdeles bærer vi ved og henter vann i brønnen. Vedkomfyren brukes både som varmekilde og til matlaging.

Solcellepanel er det ikke. Det mest moderne er utslagsvask og gasskokeplate med tre bluss som kom med modernisering av kjøkkenet i 1963.

Den største endringen er nok all bjørka som har vokst på disse snart 130 årene.

Det ligger mye historie i veggene her. Tenk om de kunne tale. Jeg er privilegert som er eier av dette historiske stedet og har mang en gang takket mine forfedre for at de "fant" Lomsjødalen og kjøpte Kaasvangen.

Hvordan vil kommende generasjoner forvalte Luftkastellet, mon tro.

Karin Platou
2560 Alvdal
Epost: k-pl@fjellnett.no

Luftkastellet fra samme sted i 2008. Foto. Helge Rasmussen